

**UCHWAŁA NR XXVII.202.2016
RADY GMINY BARUCHOWO**

z dnia 21 grudnia 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Baruchowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.¹⁾) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.²⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi H.K. na działalność Wójta Gminy Baruchowo uznaje się, iż skarga jest bezzasadna. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. O sposobie załatwienia skargi zawiadomić skarżącego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2016 r.

Przewodniczący Rady Gminy
Baruchowo

Jarosław Komorek

¹⁾ zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579

²⁾ zmiany wymienionej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, poz. 996 i poz. 1579

Załącznik do Uchwały Nr XXVII.202.2016

Rady Gminy Baruchowo

z dnia 21 grudnia 2016 r.

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Baruchowo

W dniu 2 listopada 2016 r. wpłynęła skarga Pana H. K. na wprowadzenie przez Wójta Gminy Baruchowo Pana Stanisława Sadowskiego zmiany organizacji ruchu. Skarga została przekazana według właściwości przez Biuro Interwencji Pomocy Prawnej Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Pismem z dnia 5 marca 2016 r. Pan H. K. zwrócił się do Prezydenta RP o pomoc w rozwiązaniu problemu, do którego, zdaniem skarżącego przyczynił się Wójt Gminy Baruchowo.

Wobec powyższego, w dniu 6 grudnia 2016 r. Komisja Rewizyjna, na wniosek Przewodniczącego Rady Gminy, odbyła posiedzenie w celu zbadania zasadności skargi. Pismem z dnia 25 listopada 2016 r. na posiedzenie Komisji został zaproszony Pan Stanisław Sadowski Wójt Gminy Baruchowo celem złożenia wyjaśnień. Komisja zapoznała się z treścią skargi i dokonała analizy dokumentów dotyczących sprawy. Po przeprowadzonej analizie podniesionych zarzutów i aktów prawnych Komisja Rewizyjna nie dopatrzyła się uchybień i naruszeń obowiązującego prawa przez Wójta Gminy Baruchowo i podjęła uchwałę o uznaniu skargi za bezzasadną, a swoje stanowisko przedłożyła Radzie Gminy.

Zarzut, który stawia skarżący obejmuje wprowadzenie przez Wójta Gminy Baruchowo organizacji ruchu na drodze gminnej Zawada-Piaski – Okna, w zakresie wprowadzenia znaku drogowego „zakaz wjazdu pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej ponad 20 ton”. Na uzasadnienie skarżący podał, że jako właściciel nieruchomości położonej w miejscowości Dębowo, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, polegającą na wydobywaniu i wywożeniu kruszywa korzystał z drogi gminnej Zawada-Piaski – Okna. Jednak wprowadzenie przez Wójta Gminy Baruchowo zmiany organizacji ruchu skutecznie to uniemożliwia. Podkreślił, że zmiana organizacji ruchu uniemożliwia zarobkować i rozwijać się również w zakresie prowadzonej działalności agroturystycznej. Tym samym - zdaniem skarżącego - Wójt Gminy Baruchowo dokonał naruszenia prawa przysługującego skarżącemu.

W przedmiotowej skardze podnoszony jest zarzut naruszenia, zagwarantowanych przez Konstytucję zasad równości wobec prawa i równego traktowania przez władzę publiczną.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Baruchowo wniósł o uznanie jej za bezzasadną. W uzasadnieniu podniósł, że organizacja ruchu na drodze Zawada-Piaski - Okna została wprowadzona - nie jak zarzuca skarżący - przez Wójta Gminy Baruchowo, a Starostę Włocławskiego. Pismem z dnia 24 lutego 2000 r. (znak pisma KmD.5422/10/2000) Starosta Włocławski poinformował tutejszy urząd, że w związku z nasileniem ruchu na drogach gminnych, w tym również na przedmiotowej drodze wprowadza ograniczenie wjazdu pojazdów o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 20 ton. W uzasadnieniu wskazano, że wzmożony ruch pojazdów o wyższym tonażu powoduje pęknięcie nawierzchni i powstawanie dziur w jezdni. Zdaniem Wójta Gminy, na podkreślenie zasługuje fakt, że skarżący uzyskał pierwszą koncesję na wydobywanie kopalin ze złoża kruszywa naturalnego (piasku) "Okna" dla działki nr 189 w 2005 r. (koncesja nr 2/05 z 16.06.2005r.), czyli pięć lat po wprowadzeniu przez Starostę Włocławskiego ograniczenia do 20 ton. Można zatem twierdzić, że skarżący w chwili rozpoczynania działalności świadomy był ograniczeń oraz warunków poruszania się przedmiotową drogą. Nie uniemożliwiło to prowadzenia działalności, o czym świadczy kolejna koncesja uzyskana przez skarżącego w 2013 r. (koncesja nr 5/2013), która jest zaprzeczeniem twierdzenia o braku możliwości prowadzenia działalności.

Natomiast zmiana organizacji ruchu w 2011 r., co prawda wprowadzona przez Wójta Gminy Baruchowo, ale zatwierdzona została przez Starostę Włocławskiego w zgodzie z przepisami – art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 2003 r. – Prawo o ruchu drogowym i przepisami wykonawczymi rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem. Bowiem § 4 ust. 1 Rozporządzenia jednoznacznie stanowi, że podstawą do wprowadzenia organizacji ruchu na nowo wybudowanej drodze lub jej zmiany na drodze istniejącej jest zatwierdzenie organizacji ruchu przez organ zarządzający ruchem, właściwy dla danej drogi,

którym w odniesieniu do dróg gminnych jest starosta. Wobec czego, nie można mówić tu o jednostronnym rozstrzygnięciu Wójta Gminy Baruchowo.

Należy podkreślić, że delegacja ustawowa daje organowi zarządzającemu możliwość odrzucenia projektu organizacji ruchu. Wynika to z § 8 ust. 5 i 6 Rozporządzenia, który stanowi, iż organ zarządzający odrzuca projekt organizacji ruchu w przypadku stwierdzenia, że projektowana organizacja ruchu zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego, jest niezgodna z przepisami dotyczącymi umieszczania znaków i sygnałów drogowych, a także w przypadku niezgodności projektowanej organizacji ruchu z założeniami polityki transportowej lub potrzebami społeczności lokalnej oraz nieefektywności projektowanej organizacji ruchu. Wymienione okoliczności nie miały miejsca, wobec czego zatwierdzenie organizacji ruchu pozostało w zgodzie z prawem.

Droga gminna nr 191018C modernizowana była w dwóch etapach w latach 2000 – 2002, z wprowadzeniem stałej organizacji ruchu dopuszczającej ruch pojazdów o masie całkowitej do 20 ton, która następnie w 2011 r. w odniesieniu do fragmentu drogi została zmieniona stałą organizacją ruchu dopuszczającą pojazdy o masie całkowitej do 10 ton.

Powodem tej zmiany był pogarszający się stan techniczny drogi. Samochody ciężarowe wywożące kruszywo z kopalni niejednokrotnie przekraczały tonaż 20 ton, co potwierdziły kontrole Policji. W konsekwencji doprowadziło to do dewastacji drogi, powstały utrudnienia, a w miejscach gdzie droga została uszkodzona nawet brak możliwości bezpiecznego poruszania się przez użytkowników. Wójt Gminy dodał, że droga została wykonana na terenie bagiennym o podłożu torfowym i piaszczystym, jako droga gminna VII-ej klasy technicznej, co według wytycznych oznacza m.in., że przeznaczona jest do obsługi lokalnej o bardzo małym ruchu, zapewniającym połączenia zewnętrzne i wewnętrzne wsi i jest odpowiednia dla zbiorczych dojazdów do pól, innych dróg obsługi rolnictwa oraz dróg zbiorczych przy drogach o ograniczonej dostępności.

Wójt Gminy podkreślił, że ograniczenie 10 ton zostało wprowadzone tylko na fragmencie drogi, który w żaden sposób nie sąsiaduje z terenem kopalni skarżącego, dla pozostałych użytkowników drogi również nie stanowi utrudnień w poruszaniu. Natomiast na pozostałym odcinku drogi (dojazd do kopalni skarżącego) obowiązuje organizacja ruchu z ograniczeniem do 20 ton, wprowadzona w 2000 r. przez Starostę Włocławskiego. Tak więc wyjazd i wjazd samochodów ciężarowych na teren kopalni może odbywać się po odcinku drogi gminnej, na której zachowane zostało ograniczenie poruszania się po drogach publicznych pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej do 20 ton.

Wójt Gminy podkreślił, że zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych zarządcą dróg dla dróg gminnych jest wójt, do właściwości którego należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg. Przepisy wskazanej wyżej ustawy o drogach publicznych nakładają na zarządcę drogi różne obowiązki, a zgodnie z art. 20 pkt 12 tej ustawy:

„art. 20 Do zarządcy drogi należy w szczególności (...)

12) przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników (...)”

Gmina będąc właścicielem tej drogi odpowiada za bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego. Wprowadzenie zmiany organizacji ruchu było wymuszone złym stanem drogi i troską o bezpieczeństwo mieszkańców. Mieszkańcy okolicznych miejscowości - Okien, Dębowa, Skrzynek i Zakrzewa, sami dostrzegali problem, zaniepokojeni stanem drogi niejednokrotnie zwracali się z prośbą o interwencję i popierali wprowadzone ograniczenie do 10 ton.

Nie bez znaczenia jest również troska o finanse gminy, bowiem koszty modernizacji dróg są bardzo wysokie, a wójt, z racji pełnionej funkcji zobowiązany jest do gospodarowania środkami publicznymi w sposób racjonalny. Natomiast stawiany przez skarżącego argument partycypacji w kosztach modernizacji tej drogi jest niezgodny z prawdą. Droga, ze względu na wysokie koszty, była modernizowana w dwóch etapach. Odcinek drogi, na której wprowadzone zostało ograniczenie do 10 ton realizowany był wyłącznie ze środków własnych gminy i Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Natomiast wspomniany wkład skarżącego dotyczył pierwszego etapu, gdzie od początku obowiązuje stała organizacja ruchu dopuszczająca pojazdy o masie całkowitej do 20 ton. W kosztach modernizacji tego odcinka udział mieli również inni mieszkańcy wsi Okien i Dębowa.

Podsumowując, Komisja Rewizyjna badając przedmiotową skargę nie znalazła uzasadnienia dla wniesionych zarzutów, bowiem postępowanie Wójta Gminy Baruchowo w każdym przypadku odbywało się w granicach i zgodnie z prawem.

Komisja zauważa, że wprowadzenie ograniczenia w ruchu pojazdów nie powoduje braku możliwości prowadzenia działalności i rozwoju. Uzasadnione są szeroko pojętym interesem społecznym w zachowaniu należytego stanu dróg.

Zdaniem Komisji w przedstawionym przez skarżącego przypadku, nie można mówić o nierównym traktowaniu i dyskryminacji mieszkańców gminy. Posiadanie koncesji i prowadzenie działalności nie zwalnia przedsiębiorcy z obowiązku przestrzegania przepisów wynikających z innych aktów prawnych. Wprowadzona organizacja ruchu nie narusza prawa do prowadzenia działalności na terenie własnej nieruchomości wydobycia i sprzedaży kruszywa, a tym bardziej prowadzenia działalności agroturystycznej. Wprowadzona organizacja ruchu nie zakazuje przejazdu drogą gminną wszelkim przejazdom skarżącego, lecz jedynie pojazdom o masie całkowitej ponad 20 ton. Wprowadzone ograniczenie nie jest związane bezpośrednio z miejscem prowadzenia działalności, gdyż użytkownicy drogi mogą korzystać z ciągu wielu dróg publicznych różnych kategorii, w tym drogi gminnej, powiatowej i wojewódzkiej. Sprzedaż – wywóz kruszywa nie jest warunkowana możliwością wykonywania transportu pojazdami o maksymalnym tonażu. Przepisy ustawy o drogach publicznych nakładają na wszystkich użytkowników dróg obowiązek korzystania z nich zgodnie z przeznaczeniem, ograniczeniami i wyjątkami określonymi w innych przepisach, a każdy przedsiębiorca, w ramach prowadzonej działalności powinien planować i wykonywać transport zgodnie z ustalonymi zasadami wynikającymi z organizacji ruchu. Każdy podmiot prowadzący działalność musi zatem liczyć się z faktycznymi ograniczeniami wynikającymi z przepisów prawa. Dlatego też, chęć wykonywania usług z jak największym zyskiem nie może wpływać na organizację ruchu, albowiem podważałoby istotę organu zarządzającego ruchem. To Wójt Gminy, z racji sprawowanej funkcji odpowiada za bezpieczeństwo na drogach gminnych, a w interesie nas wszystkich jest bezpieczeństwo użytkowników ruchu, przedkładane ponad jakiegokolwiek interesy prywatne i majątkowe.

Wobec powyższego, Rada Gminy Baruchowo uznaje skargę na działalność Wójta Gminy Baruchowo za bezzasadną.

Zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Gminy
Baruchowo

Jarosław Komorek